

MATTHEÛS

14:34-36

De genezende aanraking van Jezus' kleet als bevestiging van Zijn goddelijke gezag.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/14-34-36

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Van Gennesaret terug naar Johannes 6	6 min	3
2	Genezing door Jezus' kleet aan te raken	3 min	6
3	De blauwe zoom en religieus bijgeloof	6 min	8
4	Wonderen bevestigen Gods boodschappers	3 min	11
5	Aanraking, geloof en het doel van wonderen	7 min	13
	Om verder te lezen		15

1

Van Gennesaret terug naar Johannes 6

Als we verdergaan met onze studie van het Evangelie naar Mattheüs, gaan we naar Mattheüs 14, te beginnen bij vers 34, de laatste drie verzen van dit hoofdstuk. Dit is nadat Jezus over het water had gelopen en Petrus ook een eindje over het water had gelopen, maar daarna was gezonken. Uiteindelijk stapte Jezus weer bij de discipelen in de boot, en er staat:

En toen zij overgevaren waren, kwamen zij in het land Gennesaret. En toen de mannen van die plaats Hem herkenden, stuurden ze bericht rond in heel die streek en brachten allen bij Hem die er slecht aan toe waren; en zij smeekten Hem alleen maar de zoom van Zijn bovenkleed te mogen aanraken. En allen die Hem aanraakten, werden gezond.

MATTHEÛS 14:34-36

Mattheüs laat enkele dingen uit het verhaal weg die Johannes wel in zijn Evangelie opneemt. Dat is tamelijk kenmerkend voor de verschillen tussen Johannes en de andere Evangeliën. Mattheüs, Markus en Lukas nemen vaak veel van dezelfde verhalen en veel van dezelfde bijzonderheden op, maar het Evangelie van Johannes vult die aan door veel bijzonderheden te geven die niet in de andere Evangeliën stonden.

In deze context hebben we zojuist gekeken naar Jezus, Die de menigten, de vijftienduizend, te eten had gegeven aan de oostelijke oever van het Meer van Galilea, dat ook het Meer van Gennesaret wordt genoemd. Nadat Hij dat had gedaan, waren de menigten sterk aangegrepen doordat ze een wonder hadden gezien. Ze begonnen plannen te smeden om Jezus met geweld koning te maken en een revolutie tegen Rome te ontketen. Om dit te voorkomen, stuurde Jezus de menigte weg, stuurde Hij Zijn discipelen in de boot voor Zich uit naar de overkant van het meer en bleef Hij waar Hij was om een tijdlang te bidden. Hij was daar de hele nacht aan het bidden. Enige tijd

voor zes uur 's morgens kwam Hij naar de discipelen toe. Zij bevonden zich midden op het meer en probeerden tegen de wind in naar de overkant te roeien. Hij kwam lopend over het water naar hen toe, en tegen de tijd dat Hij in de boot was, bereikten ze de overkant.

Hier wordt ons verhaal voortgezet. Maar in het Evangelie van Johannes, in Johannes 6, krijgen we enkele bijzonderheden over de volgende dag, de dag nadat Jezus de menigten te eten had gegeven en over het water was gelopen om de discipelen in hun boot op het meer te ontmoeten. Wat we in het Evangelie van Johannes lezen en hier niet zien, is dat de menigten die de dag ervoor te eten hadden gekregen, zich opnieuw verzamelden aan de oostelijke oever van het Meer van Galilea, waar Jezus het wonder had gedaan. Ze dachten dat Hij daar zou zijn, want ze hadden gezien dat Hij Zijn discipelen in de boot naar de overkant van het meer had gestuurd. Maar ze hadden gezien dat Hij niet met hen meeging en dat er geen andere boten beschikbaar waren waarmee Hij naar de overkant kon gaan. Daarom namen ze aan dat Hij daar de hele nacht was gebleven en nog steeds aan die oever te vinden zou zijn. Eigenlijk kwamen ze daar bijeen omdat ze nog een maaltijd zochten.

Maar Jezus was daar niet, en daarom wisten ze niet wat ze ervan moesten denken. Uiteindelijk gingen ze om de noordkant van het Meer van Galilea heen, terug naar Kapernaüm aan de westkant, en daar vonden ze Jezus. Ze zeiden tegen Hem:

En toen zij Hem gevonden hadden aan de overkant van de zee, zeiden zij tegen Hem: Rabbi, wanneer bent U hier gekomen?

JOHANNES 6:25

In plaats van hun antwoord te geven, zei Hij:

Jezus antwoordde hun en zei: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: U zoekt Mij, niet omdat u tekenen gezien hebt, maar omdat u van de broden gegeten hebt en verzadigd bent.

JOHANNES 6:26

Hij zei:

Werk niet om het voedsel dat vergaat, maar om het voedsel dat blijft tot in het eeuwige leven, dat de Zoon des mensen u geven zal; want Hem heeft God de Vader verzegeld.

JOHANNES 6:27

Hij raakte met hen in gesprek, waarbij zij begonnen te zeggen:

Zij zeiden dan tegen Hem: Welk teken doet U dan, opdat wij het zien en U geloven? Wat voor werk verricht U? Onze vaders hebben het manna gegeten in de woestijn, zoals geschreven is: Hij gaf hun het brood uit de hemel te eten.

JOHANNES 6:30-31

Jezus zei:

Jezus dan zei tegen hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Niet Mozes heeft u het brood uit de hemel gegeven, maar Mijn Vader geeft u het ware brood uit de hemel. Want het brood van God is Hij Die uit de hemel neerdaalt en aan de wereld het leven geeft. Zij zeiden dan tegen Hem: Heere, geef ons altijd dat brood. En Jezus zei tegen hen: Ik ben het Brood des levens; wie tot Mij komt, zal beslist geen honger hebben, en wie in Mij gelooft, zal nooit meer dorst hebben.

JOHANNES 6:32-35

Ze begonnen aanstoot te nemen aan de manier waarop Hij sprak, omdat ze Hem heel letterlijk opvatten, zoals sommige mensen dat tegenwoordig tot op zekere hoogte ook doen met die woorden. Hij hield niet op. Hij bleef tegen hen zeggen:

Jezus dan zei tegen hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als u het vlees van de Zoon des mensen niet eet en Zijn bloed niet drinkt, hebt u geen leven in uzelf.

JOHANNES 6:53

Uiteindelijk gaf Hij zoveel mensen aanstoot dat ze Hem verlieten. De menigten verlieten Hem, en het lijkt erop dat er behalve de discipelen zelf niet veel anderen overbleven. Jezus zei tegen de twaalf:

Gaan jullie soms ook weg?

Dat is de gelegenheid waarbij Petrus zei:

Simon Petrus dan antwoordde Hem: Heere, naar wie zullen wij heen gaan? U hebt woorden van eeuwig leven.

JOHANNES 6:68

Dat is het vervolg dat Johannes ons in zijn Evangelie, in Johannes 6, geeft op het verhaal over het te eten geven van de vijfduizend en Jezus Die over het water liep. Mattheüs laat dat allemaal weg. Mattheüs vertelt ons eenvoudigweg dat bepaalde mannen uit die plaats Hem herkenden toen ze aan de overkant, in Kapernaüm, aankwamen. Dat deden ze beslist. Sommigen van hen behoorden tot de mensen die de dag ervoor te eten hadden gekregen.

2

Genezing door Jezus' kleed aan te raken

Er staat dat in heel de omliggende streek het bericht rondging dat Hij daar was. Opnieuw ontstond de drukte waaraan Hij eerder was ontkomen door die streek te verlaten, omdat Hij daardoor geen tijd had om alleen te zijn. Ze begonnen namelijk de

zieken bij Hem te brengen. In dit gedeelte worden de bezetenen niet genoemd, hoewel gewoonlijk, wanneer er staat dat alle zieken uit de stad bij Hem kwamen, de bezetenen ook bij Hem kwamen. En er staat dat ze—

En toen zij overgevaren waren, kwamen zij in het land Gennesaret. En toen de mannen van die plaats Hem herkenden, stuurden ze bericht rond in heel die streek en brachten allen bij Hem die er slecht aan toe waren; en zij smeekten Hem alleen maar de zoom van Zijn bovenkleed te mogen aanraken. En allen die Hem aanraakten, werden gezond.

MATTHEÛS 14:34-36

Dat aanraken van de zoom van Zijn kleed en daardoor genezen worden zijn we al eerder tegengekomen, nietwaar? Er was die vrouw die aan bloedvloeïing leed, dat wil zeggen, een vrouw die inwendige bloedingen had die al vele jaren aanhielden, en de artsen konden haar niet helpen. Ze hoorde dat Jezus door haar stad trok, dus sloop ze van achteren naar Hem toe. Ze had zich voorgenomen dat ze genezen zou worden als ze alleen maar de zoom van Zijn kleed kon aanraken. En inderdaad, dat gebeurde. Ze raakte de zoom van Zijn kleed aan en haar bloeding hield onmiddellijk en voorgoed op.

We herinneren ons dat Jezus bij die gelegenheid kracht uit Zich voelde weggaan toen ze genezen werd. Hij draaide Zich om en zei:

Wie heeft Me aangeraakt?

Ze was bang en bekende het niet meteen. Jezus was niet boos, maar zij dacht dat Hij dat misschien wel zou zijn. De reden daarvoor was dat ze, omdat ze een vrouw met bloedvloeïing was, volgens de Joodse ceremoniële wet onrein zou zijn. Bloedvloeïing zou iemand verontreinigen, waardoor die persoon geen enkel contact met mensen mocht hebben. Iedereen die zij in die toestand aanraakte, zou volgens de wet eveneens onrein zijn.

Ze had Jezus aangeraakt, begrijp je — ze had Zijn kleed aangeraakt — en onder normale omstandigheden, volgens de wet, zou dat Hem onrein maken. Ze dacht: „Misschien wordt Hij boos op me omdat ik Hem heb aangeraakt terwijl ik onrein ben.” Maar dat werd Hij niet. Hij zei:

Hij zei tegen haar: Heb goede moed, dochter, uw geloof heeft u behouden; ga heen in vrede!

LUKAS 8:48

En zo werd ze genezen.

Het punt is dat dit de eerste keer was dat iemand dacht genezen te worden door de zoom van Jezus' kleed aan te raken. Het was duidelijk een heel uitzonderlijke situatie. Maar nu kwamen er vele anderen die dat verhaal misschien van haar hadden gehoord. Daarom dachten ze: „Misschien kunnen wij gewoon de zoom van Zijn kleed aanraken en genezen worden.” Dus werden alle zieken gebracht.

Het was niet zozeer dat ze Jezus tot last wilden zijn. Ze vroegen Hem niet om voor ieder afzonderlijk te bidden en hun de handen op te leggen. Er staat dat ze Hem smeekten of ze alleen maar de zoom van Zijn kleed mochten aanraken. Blijkbaar stond Hij dat toe. Er staat:

Iedereen die het aanraakte, werd helemaal beter.

3

De blauwe zoom en religieus bijgeloof

Wat was er zo bijzonder aan de zoom van een kleed dat iemand die wilde aanraken? We zouden kunnen denken dat de woorden: „Als ik alleen maar de zoom van het kleed kon aanraken,” eenvoudigweg de strekking hadden van een heel bescheiden verzoek: „Ik wil U helemaal niet lastigvallen. Laat me alleen even langs Uw kleren strijken. Ik vraag hier niet veel.”

Of misschien gaven ze daarmee zelfs te kennen dat hun vertrouwen in Jezus zo groot was dat rechtstreeks contact met Zijn fysieke lichaam niet eens nodig zou zijn. Alleen de rand van Zijn kleding zou al genoeg zijn. Daarmee gaven ze aan dat Zijn kracht naar hun inschatting zo groot was, dat het voldoende zou zijn om alleen maar zo dichtbij te komen als de rand van Zijn kleding, zodat de kracht tot genezing kon worden overgedragen.

Volgens de Joodse wet moest de zoom van het kleed van een Joodse man afgezet zijn met een blauwe rand, een soort blauw lint rondom de zoom. De Wet van Mozes schreef voor dat de Joden dit onder aan hun kleed moesten hebben. Het doel van die wet was kennelijk dat ze telkens wanneer ze naar beneden keken en hun kleding zagen, die blauwe zoom zouden zien en daardoor ergens aan herinnerd zouden worden. Die zou hen eraan herinneren dat ze aan God toegewijd waren, dat ze God toebehoorden.

Het lijkt een beetje op het binden van een touwtje om je vinger. Het touwtje zelf brengt geen enkele informatie over, maar het herinnert je eraan dat je iets moet onthouden. Hopelijk herinner je je, zodra je eraan denkt dat er iets is wat je moet onthouden, ook wat het is dat je moet onthouden.

Zo moesten ook de Joden deze blauwe zoom rondom de onderkant van hun kleed dragen, en die moest hen ergens aan herinneren. Als ze het zich herinnerden, herinnerde die hen eraan dat ze Gods volk waren en Hem toebehoorden. In zekere zin was de zoom van het Joodse kleed, met die blauwe rand eraan, dus een soort symbool van toewijding aan God of van het feit dat ze God toebehoorden.

Het is mogelijk dat die zoom in de volksvoorstelling van het Joodse volk bepaalde krachten begon te krijgen. Ik zeg niet dat er werkelijk krachten in de zoom zaten, maar het Joodse volk had een neiging tot afgoderij, zoals de meeste mensen die hebben. Die neiging kwam bijvoorbeeld tot uiting in het Oude Testament. In het boek Numeri werden veel Joden die tegen God morden in de woestijn door giftige slangen gebeten en lagen ze op sterven.

God voorzag in een geneesmiddel toen Hij Mozes opdroeg een afbeelding van de slang van koper te maken en die op een paal te zetten. Als iemand ernaar keek, zou die genezen worden. Dat deden ze, maar later lezen we dat de koperen slang die Mozes had gemaakt, tijdens de regering van Josia door de Joden bewaard was gebleven en zelfs

een voorwerp van aanbidding was geworden. Ze begonnen er reukwerk voor te branden. Daarom moest die tijdens Josia's hervormingen worden vernietigd, toen hij probeerde de afgoderij uit het volk weg te krijgen.

Hier was een koperen slang die op zichzelf geen enkele kracht had. Maar omdat hij iets symboliseerde en vroeger een bepaalde betekenis had, waren de Joden geneigd hem te verafgoden en hem als een op zichzelf staand voorwerp te aanbidden. Ze begonnen hem krachten toe te schrijven.

Dat hebben mensen ook met de sterren gedaan. De Bijbel geeft aan dat God de sterrenbeelden aan de hemel heeft geplaatst om met ons te communiceren. In Genesis 1:14 staat dat Hij de sterren maakte tot tekenen, en tot aanduiding van seizoenen, dagen en jaren:

En God zei: Laten er lichten zijn aan het hemelgewelf om scheiding te maken tussen de dag en de nacht; en laten zij zijn tot tekenen, en tot aanduiding van vaste tijden en van dagen en jaren!

GENESIS 1:14

Daar zullen we nu niet op ingaan. Maar er zijn veel aanwijzingen dat de sterrenbeelden die God aan de hemel heeft geplaatst, er zijn om de eigenlijke boodschap van het Evangelie over te brengen, als je weet hoe je ze moet ontcijferen.

Het punt dat ik wil maken, is dat de duiding van deze sterrenbeelden en deze zogenoemde huizen van de dierenriem een heidens karakter heeft gekregen en in afgoderij is ontaard. De sterren waren er om de heerlijkheid van God te verkondigen en eenvoudigweg Gods heerlijkheid aan de mens bekend te maken. Maar nu worden er krachten aan toegeschreven die ze niet hebben. Ze zijn tot iets als lagere goden gemaakt. De moderne astrologie gaat er namelijk van uit dat als je onder een bepaald huis van de dierenriem geboren bent, dit je persoonlijkheid, je lot, je bestemming en allerlei andere dingen bepaalt. Dat is natuurlijk allemaal niet waar. Wat men doet, is bovennatuurlijke krachten toeschrijven aan iets wat God heeft gemaakt om informatie over te brengen.

Waar ik naartoe wil, is dat het Joodse volk misschien op die manier over de blauwe zoom van het gewaad van een Jood was gaan denken. God had bepaald dat de Joodse mannen deze blauwe rand aan hun gewaden zouden hebben om hen eraan te herinneren dat ze aan God toegewijd waren en dat ze God toebehoorden. Het kan zijn dat sommigen van hen die rand in hun Joodse denken als een soort magisch voorwerp waren gaan beschouwen.

Voordat we de Joden dit al te zeer kwalijk nemen: christenen hebben vaak hetzelfde bijgeloof. Toen ik jonger was, was er bijvoorbeeld een bekende radio-evangeliste, een vrouw die mensen genas. Ze zei tegen de mensen die naar de radio luisterden: 'Als je genezen wilt worden, leg dan nu gewoon je hand op je radio.' Wanneer ze hun radio aanraakten, mochten ze verwachten dat ze genezen zouden worden.

4

Wonderen bevestigen Gods boodschappers

Er is een aantal manieren waarop contact, zelfs contact op afstand, met iemand van wie men gelooft dat hij de kracht heeft om te genezen, tot genezing heeft geleid. In Handelingen hoofdstuk 5 hebben we bijvoorbeeld het geval van de mensen die hoorden dat Petrus over de weg aankwam. Van Petrus was bekend dat hij een geweldige kracht bezat om in de Naam van Christus wonderen te verrichten. Mensen brachten de zieken naar de weg en lieten hen langs de kant van de weg zitten. Ze hoopten dat de schaduw van Petrus over hen heen zou vallen wanneer hij voorbijliep en dat die hen zou genezen.

Evenzo lezen we in Handelingen hoofdstuk 19, vers 11 en 12, dat de mensen een vergelijkbaar vertrouwen in Paulus stelden: als ze een zakdoek, een zweetdoek of een schort van Paulus ontvingen, zouden ze van hun ziekten genezen worden.

Wat ik hier allereerst duidelijk wil maken, is dat het in al deze gevallen die ik in de Schrift genoemd heb, werkte. Het werkte echt. Mensen werden werkelijk op deze manier genezen. Het is niet helemaal duidelijk waarom ze ervoor kozen om juist op

deze manier genezen te worden, of waarom het zou werken. Maar ik denk dat het waarschijnlijk kwam doordat God in elk van die gevallen het gezag van Zijn boodschappers wilde bevestigen.

De Bijbel zegt in Markus 16:20 dat de Heere met de discipelen meewerkte en het Woord bevestigde door de tekenen die erop volgden:

De discipelen gingen overal prediken. De Heere werkte mee en bevestigde het Woord door de tekenen die erop volgden.

MARKUS 16:20

Dat deed Hij beslist ook in het leven van Jezus. In Handelingen 10:38 staat dat God Jezus met de Heilige Geest en met kracht gezalfd had en dat God met Hem was:

God had Jezus van Nazareth met de Heilige Geest en met kracht gezalfd. Hij ging rond, deed goed en genas allen die door de duivel overweldigd waren, want God was met Hem.

HANDELINGEN 10:38

We kunnen daarom zien dat God de bijzondere rang en het gezag van Zijn boodschappers wilde bevestigen door wonderen te doen op elke manier die met hen verband hield.

Daarom was het voldoende als iemand de schaduw van Petrus over zich heen wilde laten vallen, een zakdoek van Paulus ontving of de blauwe zoom van Jezus' gewaad wilde aanraken. Welk bijgeloof er ook in de gedachten van de mensen mee gepaard ging, dat veranderde niets aan het feit dat God hun wilde laten zien dat deze boodschapper — in dit geval Jezus — werkelijk van God kwam. Daarom liet God de wonderen plaatsvinden.

5

Aanraking, geloof en het doel van wonderen

Sommige mensen hebben gezegd dat het aanraken van het gewaad, het ontvangen van een zakdoek van Paulus, het opgelegd krijgen van handen voor genezing of wat dan ook, waarde heeft als wat zij een aanknopingspunt voor geloof noemen. De redenering gaat als volgt. Ze zeggen dat velen van ons een soort vaag geloof in God hebben, een geloof dat God kan genezen en dat God dingen kan doen. Maar we verwachten niet echt dat Hij iets zal doen, en zeker niet op dit moment. Het is niet zo dat we denken dat God het niet kan doen. We hebben alleen heel weinig reden om te geloven dat het juist nu zal gebeuren in plaats van op een ander moment. Daarom laten we ons geloof nooit echt volledig de vrije loop om een wonder van God te ontvangen. Het blijft altijd bij een vaag: ‘Ik hoop dat God mij ooit zal genezen’, of: ‘Ik weet dat God mij kan genezen, en misschien zal Hij dat ooit doen.’ Het komt nooit werkelijk tot het geloof dat vereist is om het bovennatuurlijke te laten plaatsvinden, om een genezing te laten plaatsvinden.

Daarom wordt aangevoerd dat een of ander lichamelijk teken — leg je hand op de radio, laat mij je de handen opleggen, haal deze zakdoek bij deze prediker, raak de zoom van dit kledingstuk aan — iets lichamelijks dat op een bepaald moment plaatsvindt, iets wat iemand kan doen, kan zien gebeuren en waarmee hij zich kan verbinden, mensen vaak in staat stelt hun geloof daadwerkelijk te oefenen. Ze zeggen: ‘Als ik geloof dat ik genezen zal worden wanneer ik mijn hand op de radio leg,’ dan komt dat geloof in hen op wanneer ze hun hand op de radio leggen. Door hun verwachting daarvan brengt het hen er werkelijk toe te geloven op een manier waarop ze niet geloofden voordat hun hand de radio aanraakte. Daarom ontvangen ze de genezing, omdat zij op dat moment daadwerkelijk geloof oefenen.

Dat is één verklaring die ik heb gehoord voor de vraag waarom deze lichamelijke dingen — dit of dat aanraken om genezen te worden — in Bijbelse tijden werkten en zelfs vandaag de dag zouden kunnen werken. Toch vermoed ik dat dit niet de juiste verklaring is. Ik zou graag een zekere verklaring hebben en ik zou blij zijn als dit de juiste was, maar ik vermoed dat die niet werkelijk met de Bijbelse gegevens strookt.

We hebben bijvoorbeeld een verhaal in 2 Koningen, hoofdstuk 13, waarin de profeet Elisa gestorven en begraven was. Hij was trouwens niet alleen begraven; hij was vergaan. Er was niets van hem over dan zijn beenderen. Er was oorlog in Israël en twee Israëlitische mannen droegen een gestorven metgezel die in de strijd was gedood. Ze zagen enkele vijanden aankomen en wilden zich verbergen, maar ze wilden het lichaam ergens uit de weg leggen. Daarom gooiden ze het lichaam in een grot in de buurt om ervan af te zijn, zodat ze zich voor de naderende troepen konden verbergen.

Volgens het verhaal — nogmaals, dit staat in 2 Koningen, hoofdstuk 13 — raakte dit dode lichaam de beenderen van Elisa, omdat de grot waarin ze het gooiden toevallig de plaats was waar Elisa begraven lag. Toen dit dode lichaam de beenderen van Elisa raakte, kwam het dode lichaam plotseling weer tot leven. Elisa niet. Elisa's beenderen bleven dode beenderen, maar de man die erin was gegooid, kwam tot leven.

In bepaalde opzichten lijkt dat sterk op die andere dingen: contact met Gods gezalfde man, maar niet werkelijk rechtstreeks. Hier is de man dood en zijn het slechts Elisa's beenderen, maar het werkte. Er gebeurde iets bovennatuurlijks, net zoals wanneer de schaduw van Petrus over mensen heen viel of de zakdoek van Paulus naar hen toe werd gebracht. Er gebeurde iets bovennatuurlijks. Naar mijn idee heeft de opstanding, of het weer tot leven komen, van deze man wiens lichaam Elisa's beenderen raakte, heel sterk hetzelfde karakter als die andere wonderen waarover we het hebben gehad.

Toch is het onmogelijk om te zeggen dat dit een geval was waarin geloof vrijkwam. Met andere woorden, toen het lijk van de gestorven man de beenderen van Elisa raakte, kwam er bij hem niet plotseling geloof op. Hij verwachtte niets, want hij was dood. Daarom roept dit ernstige vragen op over de vraag of het werkelijk eenvoudigweg een kwestie is van geloof dat door een aanraking vrijkomt.

Ik denk dat God, Die de dingen graag op Zijn eigen manier doet en vaak onvoorspelbaar handelt, allerlei verschillende manieren heeft gebruikt om Zijn wonderen te verrichten. Toen Jezus bijvoorbeeld blinden genas, spuwde Hij soms op de grond, maakte slijk, deed dat op hun ogen en zei dat ze het moesten afwassen. Of Hij spuwde gewoon rechtstreeks in hun ogen, of deed iets anders.

Ik denk dat God allerlei ongebruikelijke dingen deed, waarschijnlijk eenvoudigweg om het resultaat, namelijk de genezing, te verbinden met de boodschapper door wie het gebeurde. Als Jezus of een apostel iemand genas en er niets was wat die genezing rechtstreeks met hen verbond, zou dat niet dienen als bevestiging dat hun woorden waar waren of dat zij mannen van God waren. En ik denk dat dit nu juist is wat God door deze wonderen wilde bevestigen.

Daarom koos God ervoor wonderen te doen door middel van iets wat enigszins de aandacht trok, iets wat rechtstreeks verbonden was met de man van God — of dat nu zijn beenderen, zijn zakdoek, zijn schaduw of de zoom van zijn kledingstuk was. Zo zou het resultaat, het wonder, in de gedachten van de mensen die het ontvingen en van de omstanders onmiddellijk en onmiskenbaar in verband worden gebracht met deze persoon, als iets wat van hem kwam of door hem gebeurde. Daardoor werd die persoon gelegitimeerd als een man die Gods boodschap had.

Bedenk dat het God er meestal niet zozeer om gaat het wonder te verrichten, maar om geloof in de boodschapper te vestigen. Het is niet zo dat God er niet genoeg om geeft wonderen te verrichten om mensen te genezen, enkel omdat ze ziek zijn. Dat doet Hij wel. Maar er komt meer bij kijken dan dat. Belangrijker dan de lichamelijke genezing is dat de persoon in Jezus gaat geloven en meer ontvangt dan lichamelijke genezing. Hopelijk ontvangt hij eeuwig leven door in Hem te geloven, en dat is werkelijk, meer dan om welke andere reden ook, waarom de wonderen werden verricht.

Er is natuurlijk het element van Gods ontferming over de zieken, maar wat belangrijker is: Hij ontfermt Zich over zielen die verloren zijn en op weg zijn naar een eeuwigheid zonder God. Wanneer Hij deze wonderen verrichtte, hoopte Hij daarom naast de ziekte ook die situatie te verhelpen. Namelijk dat ze in Christus zouden geloven, zodat ze zouden erkennen dat Hij de Zoon van God was en behouden zouden worden. Ik hoop dat jij hetzelfde doet.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 14:34-36
- Johannes 6:25
- Johannes 6:26
- Johannes 6:27
- Johannes 6:30-31
- Johannes 6:32-35
- Johannes 6:53
- Johannes 6:68
- Lukas 8:48
- Genesis 1:14
- Markus 16:20
- Handelingen 10:38

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.